

અનુપમ ભિષનની તપોભૂમિ પ્રજ્ઞાજ્યોતિ મોગારી ખાતે

સંતાબગવંત સાહેબજીની પ્રેરણા અને કૃપાશિષ

તેમજ સંતો-ભક્તોનાં અનુપમ સર્વપણી નિર્મિત નૂતન મંદિરજીના શ્રી ચરણોમાં

પ્રતધારી સંતોની લાવવંદના !

મંદિરજી

માહાત્મ્ય ગાથા

ભારતની તપોભૂમિ પ્રત્યજ્યોતિમાં
નૂતન મંદિરજીના નિર્માણપૂર્વ
સંતોષે ભક્તિસભર હૃદયે તથા ભાવાશ્રુભીની આંખે
ભૌતિક સાધનોની વિખ્યાતા તથા
આંતરિક મૂળવણની વાત કરતાં
સાહેખદાદાને અંતરનો પોકાર કર્યો ત્યારે
સાહેખદાદાએ પરભાવમાં આવીને કહ્યું,
**'મારા સંતોની પ્રાર્થના છે ને...
તો યોગીખાપા જરૂર સાંભળશે...
હવે મંદિર થશે !**
લક્ષ્મીજીની વર્ખા થશે, તૂટો નહિ પડે...
શ્રી લક્ષ્મીજી શ્રી ઠકોરજીની સેવા કરશે...'
સાહેખદાદાના આ આશીર્વાદનાં દર્શન
આજે તપોભૂમિ પ્રત્યજ્યોતિ પર મંદિરજી રૂપે
સાકાર થઈ રહ્યા છે અને
શાશ્વતકાળપૂર્યત હાજરાહજૂર રહેશે...!

અનુપમ મિશનની તપોભૂમિ પ્રત્યજ્યોતિ, મોગરી
ખાતે સંતભગવંત સાહેબજીની પ્રેરણા અને કૃપાશિખથી
નિર્મિત પ્રથમ મંદિર - 'પારમિતા'

અમદાવાદના કાળુપુર વિસ્તારના નવાવાસમાં શ્રીજી મહારાજ દ્વારા વિશ્વના સર્વપ્રથમ સ્વામિનારાયણ મંદિરમાં શ્રી નરનારાયણાહેવની મૂર્તિઓ પદ્ધરાવી. સૌઅં શ્રી નરનારાયણ દેવનો જયધોષ કર્યો. પછી બીજાં પાંચ મંદિરોમાં શ્રીજી મહારાજે શ્રી લક્ષ્મીનારાયણ દેવ, શ્રી મદનમોહન દેવ, શ્રીરાધાકૃષ્ણ દેવ, શ્રી રણાધોડરાય-ત્રિકમરાય દેવ, શ્રીગોપીનાથ દેવ, એવાં સ્વરૂપો પદ્ધરાવ્યાં. તેઓએ મંદિરોમાં આ અવતારોને પદ્ધરાવ્યા તેનો સંકેત સ્પષ્ટ હતો : 'જેમ રાધાએ સહિત કૃષ્ણા, નર સહિત નારાયણા, લક્ષ્મી સહિત નારાયણની મૂર્તિઓને અમે સ્થાપી છે, તેમ અમે અમારા ભક્તે સહિત બિરાજશું.'

ભગવાનના અન્ય અવતારો કરતાં શ્રીહરિની એક વિશેષતા હતી કે, વરતાલમાં પોતાની મૂર્તિ છેદ્વા શિખરમાં છેદ્વે સ્થાને શ્રી હરિકૃષ્ણા મહારાજ સ્વરૂપે પોતાના હસ્તે પદ્ધરાવી દીધી ! તેમને ખાતરી હતી કે, એક દિવસ પોતાની મૂર્તિ તેઓના ઉત્તમ ભક્ત અક્ષરબ્રહ્મ સાથે મધ્ય મંદિરમાં બિરાજશે. શ્રીજી મહારાજનો આ સંકલ્પ બ્રતસ્વરૂપ શાલીજી મહારાજ દ્વારા સાકાર થયો ! અકલ્પનીય તકલીફો વચ્ચે બ્રતસ્વરૂપ શાલીજ મહારાજે બોચાસણા, સારંગપુર, ગોંડલ, અટલાદારા, ગઢા એમ પાંચ-પાંચ શિખરબદ્ધ મંદિરોનાં નિર્માણ કરી શ્રી અક્ષરપુરુષોત્તમ મહારાજની મૂર્તિઓ મધ્ય મંદિરે સ્થાપીને શ્રી અક્ષરપુરુષોત્તમ ઉપાસનાના ડંકા દિગંતે ગજવ્યા. આ શુદ્ધ ઉપાસના પ્રવર્તનનું કાર્ય તેઓ બાદ ગુરુદેવ યોગીજી મહારાજ દ્વારા વહેતું રહ્યું. યોગીજી મહારાજે શાહીબાગ-અમદાવાદ, ભાદરા તથા ભારતનાં અન્ય કેન્દ્રોમાં તેમજ આફિકા, દંબલેન્ડ આદિ સ્થાનમાં મંદિરો રચ્યાં, તે ઉપરાંત અનેક

જંગમ મંદિરોની રચના પણ કરી. તેઓએ યુવાનોને સ્નેહ-પ્રેમ સીંચી અધ્યાત્મમાર્ગ પ્રેરા અને પ૧ ભણેલા ગણેલા પ.પૂ. મહંત સ્વામીજી જેવા ચુશ્ચક્ષિત યુવાનોને દીક્ષિત કરવાની આહલેક જગાવી. તેઓએ ગામોગામ અઠવાડિક સત્સંગસભા, યુવાસભા અને બાળસભાઓનો પ્રારંભ કરાવી સમગ્ર સત્સંગ સમાજમાં નવચેતના પ્રગટાવી.

ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણા, ગુરુદેવ યોગીજી મહારાજ, ગુરુદેવ યોગીજી મહારાજ પછી બ્રતસ્વરૂપ પ્રમુખ સ્વામી મહારાજ, બ્રતસ્વરૂપ મહંત સ્વામી મહારાજે દેશ-વિદેશમાં યુગલ ઉપાસનાનું પ્રવર્તન અને ભારતીય સંસ્કૃતિનું વહન કરતાં ભવ્ય મંદિરોનાં નિર્માણ કર્યાં.

દ્રેક મંદિર નિર્માણની ગાથા વિરલ અને અકૃત્પનીય છે. તેના સર્જનમાં સંતો-ભક્તોનાં સમર્પણ અતુલનીય છે. ભગવાનની સેવામાં જે કોઈએ સમર્પણ કર્યાં તે સૌ સુભિયાં સુભિયાં થઈ ગયાં, અક્ષરધામનાં શાંતિ અને આનંદને અનુભવતાં થયાં તેવાં અનેક દષ્ટાંતો શાસ્ત્રોનાં પાને પાને લખાયાં છે. મંદિર નિર્માણ સદ્ગારી સામૂહિક આધ્યાત્મિક ઉત્થાનનું માધ્યમ બન્યું છે.

તત્કાલીન સમયકાળમાં અનુપમ મિશનના પ્રાણપુરુષ સંતભગવંત સાહેબજીએ પણ ઉપાસનાનાં આવાં જ મંદિરોનાં નિર્માણ કરાવ્યાં ને શ્રી અક્ષરપુરુષોત્તમ ઉપાસનાને આચરણમાં મૂકી જીવન જીવતા અદ્ભુત સમાજની રચના કરી. જેના મૂળમાં ગુરુદેવ યોગીજી મહારાજના આશીર્વાદ છે, નવયુગના નવસર્જન માટેનો તેઓનો સંકલ્પ છે !

અતે એક એવી ગાથા, માણાત્મ્યયાત્રાનો ઉદ્ઘોખ છે કે, જે અજોડ અને અનુપમ છે. આ ગાથા છે ગુરુદેવ યોગીજી મહારાજ અને તેઓના વારસદાર સંતભગવંત સાહેબજીની ! આ યાત્રા છે મંદિર નિર્માણ થકી હિવ્ય સંસ્કૃતિ નિર્માણની !

ઈ.સ. ૧૯૫૭માં જશુભાઈ (સંતભગવંત સાહેબજી) કોલેજનો અભ્યાસ કરવા વદ્વભવિદ્યાનગર આવ્યા ત્યારે યોગીબાપાએ જશુભાઈના જીવનમાં શિખર સ્થાન લઈ લીધું હતું. વળી, સાહેબદાદા તો અનાદિના ! શ્રીજી મહારાજનું કાર્ય કરવા તેઓ પદ્ધાર્ય હતા, તેથી તેઓની યુવાન અવસ્થામાં યોગીજી મહારાજ તેઓને સાધુના બધા નિયમો આપતા. દરરોજ પૂજા કરવી, એકાદશીના ઉપવાસ કરવા, ભૌય પર સૂર્ય જવું, લેગું કરીને જમવું, લસણ-દુંગળી ન ખાવાં, નાટક-સિનેમાન જોવાં, તિલક-ચાંદલો કરવો, બહેનોને અડી જવાય તો ઉપવાસ કરવો, ગુરુસભા કરવી ને તેમાં કોલેજના યુવાનોને જોડવા આદિ તે સમયે અશક્ય જણાતી અનેક આજ્ઞાઓ જે યોગીબાપાએ કરી, તે બધી જ આજ્ઞાઓ શિરસાટે જશુભાઈએ પાળી. અરે ! જશુભાઈસાથેના અકૃત્પય પ્રેમને પરિણામે તેમના સાથી મિત્રોએ પણ તે બધી જ આજ્ઞાઓ પાળી ! આખું વદ્વભવિદ્યાનગર અચરજ પામ્યું કે, ઈવેક્શન અને કોલેજની બધી જ પ્રવૃત્તિઓમાં અગ્રેસર એવી આ ભગત મંડળીને શું થઈ ગયું ? પણ તે હિવસે એમને કોણ સમજાવે કે, ગુણાતીત ગુરુ યોગીબાપાની આ યુવાનો પર દણી પડી ગઈ હતી ! યોગીબાપાની પ્રેમશક્તિએ એવો કમાલ કર્યો કે, જશુભાઈ સાહેબ અને સાથી મિત્રોનાં મન અને હદ્ય યોગીરંગે રંગાઈગયાં !

ઈ.સ. ૧૯૬૪ની હિવાળી પછીનો એ સમયગાળો હતો. યોગીબાપા વદ્વભવિદ્યાનગર પદ્ધારેલા ને ત્યાંથી વસો એક કાર્યક્રમમાં ગયા ત્યારે સાથે જશુભાઈને પણ લઈ ગયેલા. કાર્યક્રમ પત્યો એટલે બાપાએ જશુભાઈને બોલાવ્યા ને વહાલ વરસાવતાં આજ્ઞા કરી કે, ‘હે જશુભાઈ સાહેબ ! આપણે હોસ્ટેલની રૂમમાં મંદિર કરો ને સવાર-સાંજ શ્રી ઠાકોરજીને આરતી અર્પણ કરો, રાતની સભા સાથે નિયમ ચેષ્ટા કરો !’ તે પછી તો એક પછી એક એમ અનેક આજ્ઞાઓનો ધસમસતો પ્રવાણ જાણે વહેતો હતો. તે સમયકાળમાં વીસ-બાવીસ વર્ષના યુવાનને માટે તે આજ્ઞાઓનું પાલન કરવું તે સહજ અશક્ય બાબત લાગે; પણ, આ અજોડ અને અનુપમ કણાનીની ખાસિયત જ એ છે કે, જશુભાઈએ યોગીબાપાની એક પણ આજ્ઞા ઉથાપી નહિ. અને દા ! જશુભાઈના નેતૃત્વે કોલેજમાં ભણતા યુવાનોએ હોસ્ટેલની રૂમમાં પણ મંદિર કર્યું !

ત्यारे जशुभाईयुनिवर्सिटी होस्टेलनी इम नंबर १४मां रहेता ने रतिकाका तेमना इम पार्ट नर उता. वसोधी ते ज सांजे वक्षभविद्यानगर परत आव्या बाए बापाए करेल आज्ञानी वात जशुभाईये साथी भित्रोने करीने सौअे तेने वधावी लीधी. जशुभाईये पोतानी इम खाली करी लीधी अने मंदिर करवा जब्या नक्की करी लीधी. पण, श्री ठाकोरज्ञने पधराववा मंदिर तो जोईये ने ! खीलीओ ठोकी शांतिभाईये बुक शेफ्कने दीवालमां लगाऊनु. नवुं ज ओशीकानुं कवर ने चाहर वी.एस. पटेल पासे उतां तेने दरक्कु पासे लई गयां ने तेनो पडदो कर्यो. साहेबदानी इममां श्री अक्षरपुरुषोत्तम महाराज, शाश्वीज महाराज अने योगीज महाराजनी मूर्तिओ उती ज, ते मंदिरमां पधरावी लीधी. व्यो, थई गयुं मंदिर तैयार ! दर्घदभाई आरती अने घंटी लई आव्या. मोहनलाल-रसोईया महाराज पासे थी धीनी हिवेटो तैयार करावी. अश्विनभाई अने सनंदभाईये इमसङ्काई करीने प्रसादनी व्यवस्था करी.

नक्की कर्युं उतुं के, बीजा दिवसे सवारे दस वाऱ्ये युवक मंडणना बधा युवानोने बोलावी आरती उतारीशुं. पण, आरती करवानो समय आव्यो त्यारे सौ साहेबज्ञने आगण करे ने दासत्वनी मूर्तिसमा साहेबज्ञ साथीभित्रोने आरती करवा आग्रह करे ! तेवामां ज एक अेम्बेसेड कारनुं ढोर्न वाच्युं. ते जमानामां आवी कार उज्जरोमां कोई अेकाद पासे ज होय. वक्षभविद्यानगरमां पण ते दिवसे अेच. अेम. पटेलसाहेब अने चारुतर विद्यामंडण पासे ज कार उती. एटेले कोणा आव्युं छे ते ज्ञेवा जिज्ञासापूर्वक इमनी बहार सनंदभाई अने भित्रो गया. त्यां तो एक समय माटे सौनां हृदय थंभी गयां. अंतरमन आनंदथी झूमी उठायां. सौ सज्जाणा ज ए दिव्य युगविभूतिने सत्तारवा दोउया. तेओ उता ब्रह्मस्वरूप प्रभुभ स्वामीज महाराज ! तेओ 'हरिलीलाकल्पतरु' ग्रंथना प्रकाशन कार्य माटे वडताल पधार्या उता अने आणंद परत फरतां तेओ ने थयुं के, वक्षभविद्यानगरना युवानोने मणता जईये. तेथी तेओ होस्टेल पर पधार्या. आम, योगीबापानी दिव्य आज्ञाने संतभगवंत साहेबज्ञ अने भित्रो शिरसाटे पाणवानो आलोच राख्यो तो मूर्तिओनी प्राणप्रतिष्ठानी आरती स्वयं प्रभुभस्वामीज अे उतारी अनेरी स्मृतिओ बक्षिसमां आपी. ते प्रसादीनी मूर्ति आजे पण अ.नि. पू. डो. वी. एस. पटेलसाहेबना आवासमां सच्यवायेल छे. पछी तो भगतमंडणीनी गाडी पूरपाट वेगे उपडी. मंदिरमां सवार-सांज आरती थाय ने होस्टेलना ५०-६० युवानो तेनां दर्शने आवे. इम छलोछल भराई जाय माटे बहार उभा रही बंने बारीओमांथी आरतीनां दर्शन करे. रात्रे साहेबदाना अने साथी भित्रो 'वचनामृत', 'स्वामीनी वातु' नुं वांचन करे ने चेष्टा करीने ज सूवे. दर्घदभाई मंदिरना पूजारी ! तेओ बाजुनी होस्टेलमां रहे ने वहेली सवारे श्री ठाकोरज्ञने उठाडे, आरती करे, पूजा करे, दीवो-अगरबत्ती करे. प्रसंगो तो धाणा बने पण आ नित्यकमनी साथे साथे अकबंध रहे अंद्रोअंदर निर्दोषभाव अने योगी प्रत्येनो ब्रह्मभाव ! इममां मंदिर करवानी एक नानकडी आज्ञा हृदयना साचा भावथी पाणी तो तेनी श्रेष्ठ फणश्रुति प्रामथई. अने पछी तो जे थयुं ते युगकार्य जनी रह्युं !

योगीबापा साथे रही, केवण तेमने ज राज करवाना भावथी जिवाता आ युवानोनां ज्वन योगीभय बनी गयां उतां. योगीबापा आज्ञा करे तो सधणुं छोडी साधु थई ज्वा सौ तत्पर उता. अने तेवामां गुरुदेव योगीज महाराजना अमृतपर्वनुं टाणुं आव्युं. साहेबज्ञ अने युवानोने मन आ पर्वने वक्षभविद्यानगरना आंगणे उज्जवी लेवाना भाव जाया. महोत्सव वक्षभविद्यानगरमां थाय ते माटेनी परवानगी लेवा शरद पूनमना समैये साहेबज्ञ तो पहुंच्या गोंडल प.पू. प्रभुभस्वामीज अने ट्रस्ट कमिटी पासे ! त्यारे प.पू. प्रभुभ स्वामीज अने कमिटी राज थका दा पाडी, परंतु समैयानी समग्र ज्वाबदारी अने खर्च वक्षभविद्यानगर मंडणना युवानो ज उठावे ते शरते ! गुरुदेव योगीज महाराज अर्थे साहेबज्ञने तो सधणुं मंजूर उतुं. त्यारबाद प.पू. प्रभुभस्वामीज अने तेमने योगीबापाने मणवानुं कह्युं.

योगीबापा पासे जईने साहेबज्ञ अने प्रस्ताव मूळ्यो अने कमिटी अे परवानगी आपी छे तेनो आनंद व्यक्त कर्यो एटेले तरत ज बापाए कह्युं के, 'प्रागट्यहिन उज्जवानी तो कमिटी अे दा पाडी छे, पण अमे क्यां दा पाडी छे !' तेथी साहेबज्ञ अे कह्युं के, 'बापा ! तो दवे आप दा पाडो !' त्यारे योगीबापाए मार्मिक आज्ञा करी के, 'अमे, तो दा पाडी अे ज्ञेत्र अगियार युवको साधु थाओ !' पवभरनो विलंब कर्या वगर साहेबज्ञ अे सौ युवानो वतीथी भगवां वक्षधारी साधु थवानुं वचन आप्युं अने सामे योगीबापाए पण पोताना अमृतपर्वने उज्जवानी मंजूरी आपी ! बापा खूब ज राज थया. साहेबज्ञने बाथमां लईने भेट्या अने धज्बा मारी आशीर्वाद वरसाव्या.

समैयानां आयोजन शङ् थयां. एक लाख हरिभक्तोनां उतारा, भोजन, राशन, सभाव्यवस्था, सुशोभन, आमंत्रण, अतिथिगण आटिनी तैयारी अो शङ् थई. आर्थिक भीडो पडे छतां काम अटके नहिने भगवान सहाय मोक्षे ! १७ मे, १९६६ तारीख नक्की थई महोत्सवनी ने स्थण नक्की थयुं वक्षभविद्यानगरनुं शाळी मेहान ! महोत्सव नक्की आव्यो ने बापानो पत्र आव्यो के, 'हे जशुभाई साहेब ! अमे सौ युवानो पर खूब राज थया ! ते दवे

યુવકોને આનંદ કરાવવો છે ! તે અમે વિદ્યાનગર વહેલા આવીશું ને સમૈયા સુધી યુવકો સાથે રહીશું. ૧૩મી તારીખે અમને લેવા ગાડી લઈને અમદાવાદ આવજો !'

આજાનુસાર સાહેબજી અમદાવાદ પહુંચ્યા. બાપા શાહીબાગ મંદિરે બિરાજમાન હતા. તે ૭ સાંજે સંસ્થાના કમિટીના સભ્યોની મીટિંગ થઈ. મીટિંગ પછી યોગીબાપાએ સાહેબજીને બોલાવ્યા અને કહ્યું કે, ‘કાલે વહેલી સવારે ૫:૦૦ વાગ્યે અમને અમારી ઓરડીમાં મળવા આવજો !’ બાપાના આશીર્વાદ લઈને સાહેબજી જશુભાઈ બહના ઘરે રાત્રિરોકાણ માટે પદાર્થ.

૧૪મી તારીખની મંગલ પરોઢ. સાહેબજી સમયસર શાહીબાગ મંદિરે પહુંચ્યી ગયા. યોગીબાપા આરામમાંથી જાગ્યા અને નિત્યક્રમ પ્રમાણે શ્રી અક્ષરપુરુષોત્તમ મહારાજની મૂર્તિનાં દર્શન કરીને સ્થિર થયા ત્યારબાદ સાહેબજીને એકાંતમાં તેમની ઓરડીમાં મળ્યા.

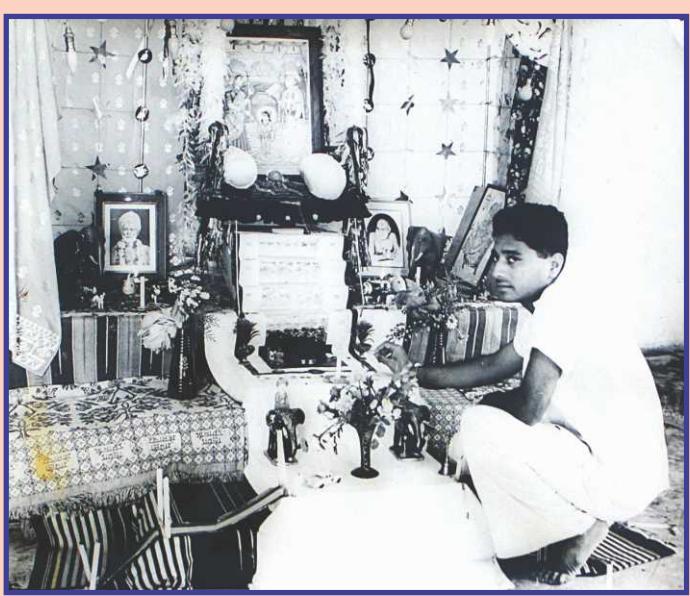
આધ્યાત્મિક ઇતિહાસમાં સુવણ્ણ અક્ષરે લખી શકાય તેવી અલૌકિક ઘટના તે દિવસે બની ! સાહેબજીને પાસે બોલાવીને યોગીબાપાએ ખૂબ વહાલ કર્યું. અંતરના

આશીર્વાદ આપ્યા અને અનુપમ ભાવિનો નિર્દેશ કરતાં મંત્ર દીક્ષા આપી : “હે જશુભાઈસાહેબ ! તમને સૌને અમે ભગવાં વજ્ઞની દીક્ષા આપવાના હતાતે હવે નથી આપતા પણ તમારાં હૃદય ભગવાં કરવાં છે. સૌસાથે રહેજો અને સંસારમાં જશો નહિ. આજ કપડે રહી ભેળા મળીને પ્રભુના કાર્ય કરજો. અમે તમારી સાથે છીએ...”

યુનિવર્સિટી હોસ્પિટલમાં મંદિર કરાવી તરત યોગીબાપાએ સાહેબજીને શ્રી અક્ષરપુરુષોત્તમ છાત્રાલયના નિર્માણનું કાર્ય સોંઘ્યું. તે આજ્ઞા તેઓએ પાળીને ત્યાં મંદિર કરી રોજ પૂજા-આરતી-સભા કર્યા. સમય આવ્યો ત્યારે યોગીબાપાએ કહ્યું કે, ‘છાત્રાલય છોડી દો ને પ્રમુખસ્વામીને સોંપી દો !’ એમ કહી યોગીબાપાએ સાહેબજીને સ્વતંત્રથક સાધનામાર્ગ ડગ ભરવાની આજ્ઞા કરી. ક્યાં જઈશું, શું કરીશું, અમે તો તમારે શરણે આવ્યા હતા અને હવે આ શું કર્યું ? જે છાત્રાલયને હેતથી બાંધ્યું તેને છોડી દેવાનું ? એવા કોઈ પણ પ્રકારના પ્રશ્નો સાહેબજી દ્વારા ન તો પૂછાયા કે ન તો તેમના કે તેમના પુવામિત્રોના મનમાં ઉદ્ભબ્યા ! ‘મારા જ્ઞાલાને ગમે તે ખરું !’ એમ સમજ સાહેબજીએ યોગીબાપા પાસેથી વિદાય લીધી !

યુનિવર્સિટી હોસ્પિટલ રૂમ નંબર ૧૪થી ‘શ્રી અક્ષરપુરુષોત્તમ છાત્રાલય’, ત્યાંથી ‘શ્રીજી કોલોની’ અને પછી ‘અનુપમ’ બંગલો ! એમ સાહેબજી અને સાથી મિત્રો જ્યાં જ્યાં રહેવા ગયા ત્યાં ત્યાં મંદિર પણ સાથે રહ્યું ને સાથે રથ્યા યોગીજી મહારાજ ને તેઓના આશીર્વાદ !

પછી તો સાહેબદાદાનું કાર્ય એટલે કે, યોગીજી મહારાજના સંકલ્પને છતો થવાનો સમય આવ્યો. ૧૯૭૧થી ‘૮૦ના દશકાની વાત છે ! પ.પૂ. કાકાજી, પ.પૂ. પાપાજી અને પ.પૂ. સોનાબાના દિવ્ય સાંનિધ્યે યુવાનોએ સાહેબદાદાના પથાર્થ મહિમાનો સાક્ષાત્કાર કર્યો. એવા ઘણા યુવાનોએ સાહેબદાદામાં જોડાઈ સાધનામાર્ગનો આરંભ કર્યો. યોગીજી મહારાજના દિવ્ય આશીર્વાદથી પ.પૂ. કાકાજી-પ.પૂ. પાપાજીનાં માર્ગદર્શને, સાહેબદાદાના નેતૃત્વે ૧૯૬૮માં અનુપમ ઓડલેસિસ્ટ રૂપે કર્મયોગ સાધનામંદિરનો શુભારંભ થયો. ૧૩ ઓગસ્ટ ૧૯૭૬ના રોજ અનુપમ મિશન ટ્રસ્ટ રજિસ્ટર થયું. સંતભગવંત સાહેબજીના દિવ્ય પ્રભાવથી સેંકડો યુવાનો અંજલા અને

શ્રી અક્ષરપુરુષોત્તમ છાત્રાલયમાં મંદિરની સેવામાં રત યુવાન સાહેબજી

તेओमां प्रभुसुखनी अनुभूति पाय्या. संजोगो उभा थया ने योगीबापाना विराट कार्यने आगण धपाववा विशाण ज्यानी अनिवार्यता सर्जई. तेथी ई.स. १८७७मां मोगरीमां जमीन लीधी जे नो पाणु रसप्रद ईतिहास छे.

वक्तव्यभविधानगरमां गुणातीत ज्योतनी नज्ञक ज मोटो खोट खावी हुतो अने तेना मालिक वडोदरा रहे. तेमने मणवा साहेबदादा, रतिकाका, विकलदास ने साथी भित्रो गया. वडोदरानी अमदावाढी पोणना एक मकानमां उपरना माणे ख्लोटना मालिक रहेता हुता. सौ उपर गया ने जमीननी वात करी तो खबर पडी के, आगला दिवसे ज ए जमीननो दस्तावेज थई गयो हुतो. साहेबदादा एक हुंके, ‘भगवाननी भरज्ज नहि लोय एटले ज सोहो थई गयोने !’ योगीबापानो संकेत मज्यो एम समज्ज तरत ज साहेबदादा दादरो उतरी गया. त्यां मोगरी गामना उपसरपंच दरिकृष्णभाईचे संतभगवंत साहेबज्ज, पू. विकलदास सहित सौने जेया अने जायुं के तेओ जमीननी शोधमां छे एटले दरिकृष्णभाईचे कहुं के, ‘जे तमे मोगरीमां आवो, तो ज्ञेयचे तेटली जमीन बतावीशुं !’

तेथी बीजे दिवसे सवारे ज संतोने दरिकृष्णभाईचे मोगरी गाममां जमीन बतावी. पहेली ज जे जमीन ज्ञेय तेना मालिक खेडूत पासेथी जाणवा मज्युं के, ते जमीन पर वर्षो पूर्वे गाना तरक्क जता गुरुदेव योगीज महाराज पधार्या हुता ने आमवृक्ष डेढण बिराज्या हुता. खेडूतनी प्रार्थनाथी योगीबापाए पोतानी साथे विचरणमां राखता ते श्री दरिकृष्ण महाराजनी मूर्तिनो अभिषेक करी, ते प्रासादिक जग्ने जेतरना फूवामां पधरावीने आशीर्वाद दीधा हुता के, ‘आ फूवामां कदी पाणी नहि खूटे !’ गुरुना पुनित स्पर्शने पामेली प्रसादीभूत जमीनने ज्ञेयने सौनां हृदय पुलकित थई उक्यां. सौने थयुं के, गुरुदेव योगीबापा आपणी साथे ज छे.

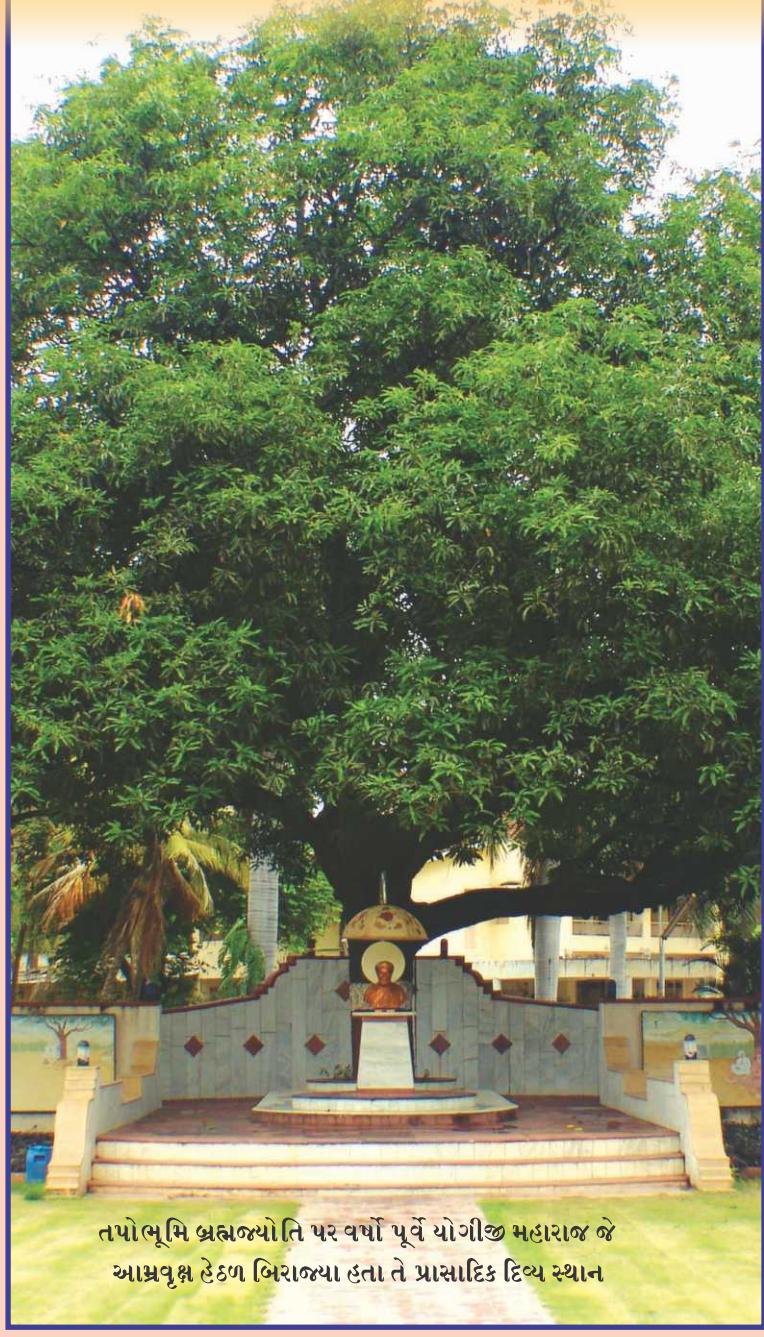
वर्षो पूर्वे योगीज महाराजे
श्री दरिकृष्ण महाराजना अभिषेकनु
प्रासादिक जग्ने जे फूवामां पधरावी
आशीर्वाद आय्या ते दिव्य स्थान

मोगरी गाममां

अनुपम मिशननी

प्रथम जमीन लेवाई. त्यारबाद धीरे धीरे आसपासनां भीज्ण खेतरो पाण लेवायां. लगभग १६ खेडूतो पासेथी वीस वीधां जमीन प्रथम तबक्कामां लेवाई. आ खरीदीमां पाण संतभगवंत साहेबज्जचे अनुपम भावनानुं दर्शन करायुं. स्वाभाविकपाणो समयानुसार जे जमीन छेद्ये खरीदाय तेना मालिकने वधु २५ मणे अने जे जमीन सौ प्रथम खरीदाय तेना मालिकने ओछी किंमत मणे. परंतु, प्रभुनां दिव्य कार्यमां महादृप थनार दरकोई अक्षरमुक्तनी आंतरीक्ते तो भगवानराज थाय - आ भावथी संतभगवंत साहेबज्जचे दरेक मालिकोने एक सरओ भाव आपी जमीन खरीदी. ब्रह्मनो प्रकाश सर्वत्र प्रसराववा आ तपोभूमि माध्यम बनाशे ते हेतुथी तेने ‘ब्रह्मज्योति’ तरीके बिरदाववामां आवी.

तपोभूमि ब्रह्मज्योति पर वर्षो पूर्वे योगीज महाराज जे आमवृक्ष डेढण बिराज्या हुता ते प्रासादिक दिव्य स्थान

युवान साधकोनी सभत मહेनत, श्रमयश, दररोजना कर्मयोग सिवायनी तनतोड सेवाने परिणामे तपोभूमि ब्रह्मज्योति थोડां જ વર्षोમां नीझरी ઊठी. શરૂઆतनां વર्षोमां બ्रह्मज्योतिमां મહेमानગृહ ‘सोनामृत’ અને સાધકનિવાસ ‘પરિમલ’ એમ બે જ મકાનો બંધાયાં હતાં. બરાબર ૧૦ વર્ષ બાદ ૨૬ જાનુઆરી, ૧૯૮૬માં શ્રી ગુણાતીતાનંદ સ્વામી દ્રિષ્ટાજી પર્વની ઉજવણીના મંગલ દિવસે સંતો બ્રહ્મજ્યોતિ પર રહેવા આવ્યા. સંતો પરિમલમાં રહે અને પોતપોતાના કર્મયોગમાં સેવાઓ કરે. પરિમલમાં રહેવા આવ્યા ત્યારે પછી મૂર્તિઓ તૈયાર કરવી, દોલમાં ચુંદર મંદિર કર્યું તેમાં પદ્ધરાવી; જેની સેવા-પરિચાર્યા સંતો કરતા.

તપોભૂમિ બ્રહ્મજ્યોતિ, મોગરીમાં સંતભગવંત સાહેબજની દ્રિપાશિષથી નિર્મિત પ્રથમ મંદિરમાં મૂર્તિ પ્રાણપ્રતિષ્ઠાની દિવ્ય સ્મૃતિ

ઈ.સ. ૧૯૭૩થી સંતભગવંત સાહેબજાને પ.પુ. કાકાજી સાથે અને પછી સંતો સાથે દુંઘેન્ડ-અમેરિકામાં વિચરણ શરૂ કરી દીધું હતું જેના ફળ સ્વરૂપે પરદેશમાં પણ ભક્તિવંત ભક્ત સમુદ્દ્રાય તૈયાર થયો હતો. તે સૌની ભાવના હતી કે, સાહેબજની સુવાર્ણ જ્યંતી દુંઘેન્ડમાં ઉજવાય !

સન ૧૯૮૮માં દુંઘેન્ડમાં સાહેબજ સુવાર્ણ જ્યંતી પ.પુ. પાપાજી અને પ.પુ. દરિપ્રસાદ સ્વામીજના સાંનિધ્યમાં ઉજવાઈ તે પ્રસંગે ૨૩ માર્ચના રોજ આરસની મૂર્તિ સર્વપ્રથમ વખત દુંઘેન્ડની ભૂમિ પર પદ્ધરાવાઈ ને જ્યયજ્યકાર થઈ ગયો. યોગીબાપાની સંકલ્પશક્તિથી અલૌકિક કાર્ય થયું. હવે ! સૌની નજર બ્રહ્મજ્યોતિ, મોગરીની તપોભૂમિ પર હતી. સૌનો ભાવ હતો કે મુખ્ય ગુરુગાદી સ્થાનમાં પણ ભવ્ય મંદિર થાય ! દેશ-પરદેશ અને ખાસ તો દુંઘેન્ડના ભક્તોએ દાનની ધારા વહાવી. બ્રહ્મજ્યોતિ પર નૂતન શિખરસંપત્ત મંદિરનાં સ્થાન અને નક્શા નક્કી કરાયાં. ૧૯૯૦ના વર્ષ પોષી પૂર્ણિમાના પાવન દિવસે પ.પુ. પાપાજી, પ.પુ. દરિપ્રસાદ સ્વામીજી, પ.પુ. અક્ષરવિહારી સ્વામીજી, સંતભગવંત સાહેબજ આદિ સ્વરૂપોની ઉપરસ્થિતિમાં ખાતમુહૂર્ત પણ થયું. ને ત્યારે આવ્યો અવસર ગુરુદેવ યોગીજી મહારાજની પ્રાગટ્ય શતાબ્દીનો. ઈ.સ. ૧૯૯૨નું વર્ષ ! પોતાના ગુરુનું ઋષા અદા કરવાના ભાવ સાથે યોગીજી મહારાજના પ્રાગટ્યસ્થાન ધારીમાં, તે દિવ્ય તીર્થસ્થાનના રહેવાસીઓની સેવા કરીને યોગીબાપાના નામની અને યોગીબાપાના ધામની સ્મૃતિ જાળવવાનો મંગલકારી વિચાર સંતભગવંત સાહેબજને આવ્યો. ધારી ગામના અગ્રાણીઓને મળી, ગામની જરૂરિયાતોને જાણી-સમજી, મહિલા કેળવણી માટેની સુવિદા પૂરી કરવાનો પ્રસ્તાવ સાહેબજાને સ્વીકાર્યો. દેશ અને વિદેશમાં વસતા અનેક મુક્તોએ જેમણે મંદિર માટે દાન આપ્યું હતું તેમની સંમતિ પુછાવીકે, શ્રી દરિના મંદિરને બદલે વિદ્યામંદિરમાં તમારી સેવા વાપરી શકાય ? પોતે ગુરુ દોવાછતાં પણ કેવી ઉત્તમ દાસત્વભક્તિ ! ભક્તો સાથે તેમની વર્તવાની રીત પણ કેવી અનુપમ ! અને અહોહોભાવે સંમતિ આપનાર એ ભક્તોની તેમના ગુરુ તરફની ભક્તિ અને સમજ પણ અનુપમ ! અને આમ ગુરુ પ્રાગટ્યસ્થાન ધારીમાં યોગીજી મહારાજ મહાવિદ્યાલય, મહિલા કોલેજની શરૂઆત થઈ. અને બ્રહ્મજ્યોતિમાં છાપરાવાળો, સામાન્ય ખર્ચે પણ અતિ સુંદર મંદિરનો દોલ તૈયાર થયો, જેને ‘પારમિતા’ નામ અપાયું. આ મંદિરમાં પ.પુ. પાપાજી, પ.પુ. દરિપ્રસાદ સ્વામીજી, સંતભગવંત સાહેબજના વરદ દસ્તે શ્રી ધામ-ધામી-મુક્તની આરસ પ્રતિમાની પ્રાણપ્રતિષ્ઠા વિધિ ઈ.સ. ૧૯૯૨ની પોષી પૂર્ણિમાએ થઈ. આ દિવ્ય પ્રસંગે ૩૨ યુવાનોને દીક્ષા આપીને એકાંતિક યુવાનો તૈયાર કરવાના ગુરુદેવ યોગીજી મહારાજના સંકલ્પને સંતભગવંત સાહેબજાને સાકાર કર્યો. આમ, બ્રહ્મજ્યોતિમાં ભવ્ય શિખરસંપત્ત મંદિરનું નિર્માણ સ્થગિત રખાયું !

પરંતુ, ભગવાનનું કોઈ કાર્ય અધૂરું ન રહે. તેના સમયે, તેની શક્તિ અને આશીર્વાદથી, તેનું કાર્ય પાર પડે જ છે. બોચાસણ, સારંગપુર, ગઢામાં શ્રીજી મહારાજનો સંકલ્પ હતો તે શાસ્ત્રીજી મહારાજ દ્વારા યોગ્ય સમયે સાકાર થયો ને ! એમ બ્રહ્મજ્યોતિ પર મંદિર નિર્માણનું કાર્ય પણ સાકાર થયું. આ માદાત્મ્ય ગાથાનો પૂર્વાર્ધ જે ટલો દિવ્ય અને ભવ્ય હતો એટલો જ ભવ્ય ઉત્તરાર્ધ પણ છે !

લગ્નભગ ૨૫ વર્ષનો સમયગાળો વીત્યો. પારમિતા મંદિરમાં સૌને ખૂબ શવવા લાગ્યું. શ્રી દાકોરજનાં દર્શન-સમાગમનાં અપાર સુખ સૌથે લીધાં. પરંતુ, સૌનાં મનમાં થયા કરતું કે, ગુરુગાદીના સ્થાનમાં ભવ્ય મંદિર થાય. થોડાં વર્ષો પૂર્વે જ સંતભગવંત સાહેબજ દેશ-પરદેશના કેટલાક વડીલ

અક્ષરમુક્તોને લઈને છપૈયા તીર્થયાત્રા પર ગયા હતા. પ્રભુ પ્રાગટ્યસ્થાનમાં ઘનશ્યામ મહારાજની મૂર્તિનો અભિષેક કરી, આરતી ઉતારી, થાળનો લાભ વીધા બાદ સૌ નીચે ઊતર્યા ત્યારે ડૉ. જિતુભાઈ, મૂકેશભાઈ કઢીવાલા, બારીન્ડ્રભાઈ, વિજયભાઈ ઠક્કર આદિ અક્ષરમુક્તોએ સાહેબદાને કહ્યું કે, ‘અમારે એક સંકલ્પ વ્યક્ત કરવો છે.’ એટલે સાહેબદા સૌને લઈને દાર્શનો ચઢી ફરી ઘનશ્યામ મહારાજની મૂર્તિ સમક્ષ પદ્ધાર્યા. ત્યાં, પ્રાસાદિક સ્થાનમાં સૌએ ભાવના વ્યક્ત કરી કે, બ્રહ્મજ્યોતિસ્થાન નૂતન મંદિર થાય ને અમો સૌ તેમાં સહભાગી બનીએ. સાહેબદાએ સૌનો ભાવ ગ્રથ્યો ને મંદિર કરવા સંમતિ આપી. ત્યાં જ મંદિર નિર્માણ માટે સંકલ્પ કરી ધૂન કરી-કરાવી.

આ માટે બ્રહ્મજ્યોતિ પરત આવ્યા પછી સતત પંદર દિવસ સુધી પારમિતા મંદિરે પ્રાર્થનારૂપી ૧૨ કલાકના જપયજ્ઞનો આરંભ થયો. અશ્વિનદાદા, શાંતિદાદા અને સૌ સંતોષે બંસી પદાદ્યુરના ગુલાબી પથ્થરમાંથી શિખરબદ્ધ મંદિર કરવાની ભાવના વ્યક્ત કરી ને તેમાં ધામ-ધામી-મુક્તની આરસની મૂર્તિ સાથે શાશ્વત મહારાજ અને યોગીજ મહારાજની સુવાર્ણની મૂર્તિઓ પદ્ધરાવવી છે તેવો સંકલ્પ સ્વયં સંતભગવંત સાહેબજીએ કર્યો.

અનુપમ મિશનના ઈતિહાસમાં આવું મંદિર પ્રથમ વખત થવાનું હતું. સંતભગવંત સાહેબજીની આજીથી પૂ. અશ્વિનદાદા, પૂ. શાંતિદાદાના માર્ગદર્શન દેઠળ પૂ. હર્ષદાદા, પૂ. દિલીપભાઈ, પૂ. વાસુભાઈ, પૂ. સંદીપભાઈ, પૂ. રમેશભાઈ, પૂ. સતીશભાઈ, પૂ. કેપૂરભાઈ, દ્રિજેનભાઈ, મનોજભાઈ આદિ સંતો-સેવકોની મંદિર નિર્માણ માટે કમિટી રચાઈ. ઘણી લકારાત્મક ચર્ચાઓના ફળસ્વરૂપે મંદિરનું સ્થાન, તેના આંકિટેક્ટ-કોન્ટ્રાક્ટર્સ, મંદિરના નકશા, તેના પર કરવાનું કોતરણીકામ, પથ્થરના પ્રકાર આદિનો નિર્ણય લેવાયો. અમદાવાદના ખ્યાતનામ સ્થયપતિ શ્રી કિરણભાઈ ત્રિવેદીને મંદિર નિર્માણનો કોન્ટ્રાક્ટ અપાયો તથા તેમની સાથે વીરેન્દ્રભાઈ ત્રિવેદી અને મનીષભાઈ દવેએ મંદિરની રૂપરેખા, નકશી ભાત આદિ તૈયાર કર્યા. આમ, નૂતન મંદિર સૌના મનમાં આકાર લેવા લાયું.

વેમારમાં ઉજવાયેલ ભવ્યાતિભવ્ય સંતભગવંત સાહેબજી અમૃતોત્સવના થોડા જ મહિનાઓ બાદ ૨૪ નવેમ્બર ૨૦૧૬ના રોજ આંકિટેક્ટ-કોન્ટ્રાક્ટર્સ સાથે મંદિર નિર્માણ માટે પ્રથમ મીટિંગ થઈ. વર્ષો પૂર્વે બ્રહ્મજ્યોતિમાં જ્યાં મંદિર કરવાનું નક્કી થયું હતું તે જ સ્થાને નૂતન મંદિર કરવાનું નક્કી થયું. ૨૬ માર્ચ ૨૦૧૭ના રોજ ભૂમિપૂજન થયું અને ૧ એપ્રિલ ૨૦૧૭, અ.નિ. પૂ. ડૉ. વી. એસ. પટેલસાહેબના પ્રાગટ્યાદિને ભવ્ય નૂતન મંદિર શિલાન્યાસ મહાપૂજન વિધિ સંપત્ત થઈ. આ પ્રસંગે અનુપમ મિશનના સંતો અને શ્રી ગુણાતીત જ્યોતનાં સંત બહેનોનાં સુભગ સાંનિધ્યે દેશ-પરદેશના અગ્રણી અક્ષરમુક્તોના પદ્જમાનપદેભવ્ય ખાતવિધિ સંપત્ત થયો. ખૂબ ઊંડા પણ અતિ સુંદર સુશોભિત ખાતગર્તમાં પૂર્ણ કુંભસ્થાપન પણ થયું; જેમાં ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણથી લઈને પ્રત્યેક ગુણાતીત સ્વરૂપોનાં પ્રાગટ્યસ્થાન, પ્રાસાદિક મંદિરોની તીર્થરજ અને પંચધાતુ પદ્ધરાવવામાં આવી.

નૂતન મંદિર નિર્માણ તથા મૂર્તિપ્રતિષ્ઠા મહોત્સવનાં આયોજન અંગેની વિવિધ મીટિંગોમાં સંતભગવંત સાહેબદા અને સંતોનાં માર્ગદર્શન

પૂ. કિરણભાઈ ત્રિવેદીની નૂતન મંદિર આંકિટેક્ટસ અને ટીમ સાથે તપોભૂમિ બ્રહ્મજ્યોતિની પ્રથમ મુલાકાત અને મીટિંગ...સંતભગવંત સાહેબદાનાં માર્ગદર્શન... આશીર્વાદ

પરંતુ, સંજોગવશાત્ ઘણા સમય સુધી નિર્માણકાર્ય આરંભાયું નહિ. કદાચ આપણા પક્ષે કરવાનું ભજન જ વિલંબ થવાનું કારણ હતું. આ અંગે સંતોષે ગદ્યાદ કંઠે સાહેબદાના શ્રી ચરણોમાં પ્રાર્થનાઓ કરી. હૈયું ને આંખ બંને ભાવવિભોર હતાં, અંતર પોકાર કરતું હતું. આ પ્રાર્થનાના ભાવ સાંભળ્યા બાદ સંતભગવંત સાહેબજી પરભાવમાં આવીને બોલ્યા કે, ‘હવે બાપાની ફૂપાથી મંદિર થશે! લક્ષ્મીજીની વર્ષા થશે, શ્રી દાકોરજીની સેવા કરશે, તૂટો નહિ પેડ... મારા સંતોની પ્રાર્થના છે ને તો યોગીબાપા જરૂર સાંભળશે.’ યાદ છે એ દિવસું, જ્યારે સાહેબદાના આશીર્વાદથી ૨૭ જુલાઈ ૨૦૧૮ - ગુરુપૂર્ણિમાના પાવન દિને નૂતન મંદિર નિર્માણકાર્ય આરંભાયું. માત્ર દોઢ વર્ષનો જ સમય પસાર થયો ને જાણે અચાનક જ પૃથ્વીના પેટાળમાંથી ભવ્ય મંદિર નીકળ્યું હોય તેવાં દર્શન થયાં. રાતોરાત કામ થયું હોય, દેવતાઓ આવીને કામ કરી ગયા હોય તેવા સૌના અનુભવ છે. રેકૉર્ડ સમયમાં આ મંદિરનિર્માણ શક્ય બન્યું, જે પ્રભુના બણો, પ્રભુના સ્વરૂપ સાહેબદાના દ્વારા પ્રભુએ અન્યથા કર્તૃ મુશકિતનાં દર્શન-અનુભવ કરાવી સાકાર કર્યું.

એક સમય એવો આવ્યો કે જ્યારે ભારે વરસાદ અને સરકારી ઉતાર-ચઠાવને પરિણામે મંદિર નિર્માણ સમયસર થશે કે કેમ તેના પર બહુ મોટું પ્રશ્નચિહ્ન લાયું! તેને લીધે કોન્ટ્રાક્ટર કહે કે, મુક્તાર્પણની તારીખ બદલો ને બે જ મહિનાનો સમય વધુ આપો તો મંદિર પૂરું કરી દઈએ. વળી, અહીં દર્શનાર્થી પદારનાર સૌના મનમાં આશ્રય રહે કે, શું આ મંદિર સમયસર પૂરું થશે? પરંતુ, સાહેબજી અને આ સદ્ગુરુ સંતો નિશ્ચિંત હતા! સાહેબદાના કાઢેતા કે, શ્રી દાકોરજીને પોણીપૂર્ણિમાએ જ બિરાજવું છે ને તેઓ બિરાજશે! અને અતે ઉદ્દેખ કરતાં આનંદ થાયછે કે, ઉધી ૧૦ જાન્યુઆરી, ૨૦૨૦ના ભવ્ય મહોત્સવ દ્વારા સમસ્ત વિશ્વ તે વાતાનું સાક્ષી બન્યું!

આ મંદિર નિર્માણ અર્થે વિવિધ પ્રકારના સેવાયજો-ભક્તિયજો થયા જે માં ભક્તોએ તન, મન, ધન અને આત્માનાં સમર્પણ ધર્યા. સાહેબદાના આજ્ઞા કરી તો પોતાને જે અતિ પ્રિય હતું તે છોડવા ભક્તોએ બે-બે વર્ષ સુધી ખાવા-પીવાના નિયમો લીધા, વ્રત અને ઉપવાસ કર્યા, મંત્રલેખન કર્યા અને નૂતન મંદિર નિર્માણસ્થાનની પ્રદક્ષિણાભક્તિ અદા કરી. વડીલ બહેનો, યુવાનો આટિએ ઘરોઘર મંડળ-મંડળ મહાપૂજાઓ કરીને પ્રાર્થનારૂપ ભક્તિઅર્થ અર્પણ કર્યો. પસ્તી સેવાયજો દ્વારા આસપાસનાં ગામોમાં સૌ ભાવિક બહેનોએ ઘરોઘર જઈ પસ્તી એકત્ર કરી ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણની અને સાહેબદાનાં નામતથા કામની આહલેક જગાડી, સૌને મહિમાગાન કર્યા. ‘જે કોઈ પાઈ-પૈસો પણ આ મંદિર માટે આપે તેનાં કલ્યાણ થશે’ - સાહેબદાના આ આશીર્વાદમાં સૌને જોડવા યુવાનો-બાળકોએ બચતનું ભ સેવાયજો દ્વારા સૌને કલ્યાણનાં ભાગીદાર બનાવ્યાં. પરદેશમાં પણ ભક્તોએ વિવિધ પ્રકારની સેવાયોજનાઓ આરંભી વિશેષ ભક્તિ અદા કરી. દેશ-પરદેશના સૌ ભક્તોએ દૂજારો ઘરોમાં અસંખ્ય ભક્તોને નૂતન મંદિર અને સંતભગવંત સાહેબજીના માણાત્મ્યમાં લીન કર્યા. દેશ અને વિદેશમાં રહેતાં બહેનોએ સુવર્ણનાં સમર્પણાથી શ્રી દાકોરજીને રાજુ કર્યા તો ભાઈઓએ પણ જે દાનની સરવાણી વહાવી તે અપ્રતિમ અને અદ્ભુત છે.

અનુપમ મિશનના પ્રત્યેક કેન્દ્રના ભક્તોએ સાહેબજી જે હદ્યમંદિર નિર્માણ કરવાની વાત કરે છે તે આ સેવાયજો દ્વારા સાકાર થતી અનુભવી. કારણ કે, કોઈ પણ ચીજ, પદાર્થ, વસ્તુ કે પ્રવૃત્તિ સાથે બંધાય નહિ ને કેવળ ભગવાનધારક સત્પુરુષમાં જોડાય એ મંદિરરૂપ થયા કહેવાય. આવાં અનેક હદ્યમંદિર નિર્માણ કરવાનું માધ્યમ બની રહ્યું છે આ મંદિર!

સંતભગવંત સાહેબજી અને સદ્ગુરુ સંતોની પુનિત સંનિધિમાં ૨૮ માર્ચ ૨૦૧૭ના રોજ નૂતન મંદિરનાં ભૂમિપૂજન

नूतन मंदिर
शिवान्यास
महाविधि

મંદિર નિર્માણ અર્થે સામુહિક પ્રદાનથી સામુહિક ઉત્થાનની આ યાત્રા છે ! આ મંદિર અનુપમ ભિશનનાં ઈતિહાસનું પાપાણનું પ્રથમ મંદિર છે અને આ માટે બંસી પદાર્પુરનો ગુલાબી પથ્થર નિર્માણકાર્યના ઉપયોગમાં લેવાયો છે. તેના નિર્માણ અંગે સંતભગવંત સાહેબજાને ખૂબ માર્ગદર્શન આપ્યું. તેઓની જ પ્રેરણાથી સઘણું સાકાર થયું ને થઈ રહ્યું છે. અનેક પ્રકારે આ મંદિર વિશિષ્ટ છે. દ્વિમજલા આ મંદિર કુલ પાંચ શિખર ધરાવે છે. એક વિશાળ ધૂમ્મટ, ત્રણ ધૂમટીઓ, નવ સામરણ અને બે પ્રસાદપુત્ર ધરાવતા નૂતન મંદિરની લંબાઈ અંદાજે ૧૭૦ ફૂટ, પહોળાઈ અને ઊંચાઈ ૧૦૦ ફૂટ છે તેમજ ૬૨૫૦ ચો. ફૂટનું કુલ બાંધકામ છે, જે માં નીચેના મજલાનું બાંધકામ ૬૨૫૦ ચો. ફૂટ અને પ્રથમ મજલાનું બાંધકામ ૭૧૦૦ ચો. ફૂટ છે. આધુનિક તકનિકથી નિર્માણ પામેલ આ મંદિરની કલા-કોતરણી બેનમૂન છે. મંડોવરની કલાત્મકતા અતુલનીય છે. નવધાભક્તિ, અષાંગ્યોગ, શ્રી અક્ષરપુરુષોત્તમ ઉપાસના સિદ્ધાંત, ધર્મ, ભક્તિ, જ્ઞાન અને વૈરાય્ય રૂપી શાસ્કોક્ત જીવનદર્શનનો સાર અને આધુનિક યુગમાં તેનાં આચરણ માટેના સંતભગવંત સાહેબજી દ્વારા પ્રબોધિત સારને નીચેના મજલામાં ૩૪ સ્તંભપંક્તિ પર કંડારી સુશોભિત કરાઈ છે. નૂતન ભવ્ય મંદિરના નીચેના મજલામાં ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણ, અક્ષરબ્રત ગુણાતીતાનંદ સ્વામી, મહામુક્ત ગોપાળાનંદ સ્વામી, ભગતજી મહારાજ, કૃષ્ણજી અદા, જગ્યા સ્વામી, શાસ્કીજી મહારાજ, યોગીજી મહારાજ, કાકાજી, પાપાજી, દરિપ્રસાદ સ્વામીજી, અક્ષરવિદારી સ્વામીજી અને સંતભગવંત સાહેબજી સહિત કુલ ૧૩ આરસની મૂર્તિઓ બિરાજમાન થઈ છે. વળી, પ્રથમ મજલામાં શ્રી ધામ, ધામી, મુક્ત અને શ્રી ગણેશજી, શ્રી દનુમાનજી એમ કુલ પાંચ આરસની મૂર્તિઓ સહિત શાસ્કીજી મહારાજ અને યોગીજી મહારાજની સુવર્ણ મંડિત મૂર્તિઓ બિરાજ હિવ્ય દર્શન પ્રદાન કરે છે. મંદિરના ઝરખા અને નક્કી કરાયેલ જગ્યાએ દેવો, આર્દ્ધ સંત સ્વરૂપો, આર્દ્ધ દરિભક્તોની પ્રતિમાઓ પણ સ્થપાશે. વળી, શ્રીજી મહારાજ, સંતો-સ્વરૂપો, સંતભગવંત સાહેબજાના અને પ્રગટ સ્વરૂપોના હિવ્ય અને પ્રેરણાત્મક માહાત્મ્યસભર જીવન-પ્રસંગોને પણ પથ્થરમાં કંડારી સ્થાપિત કરાશે.

નૂતન મંદિર
શિવાન્યાસ
મહાવિધિ

નૂતન મંદિર બાંધકામ શુભારંભ વિધિ

નૂતન મંદિરનિર્માણની સાઈટ પર બ્રહ્મસ્વરૂપ અક્ષરવિહારી સ્વામીજી તથા સંતભગવંત સાહેબદાદ્યે પદારી માર્ગદર્શન-આશીર્વાદ આપી બળ પૂર્યા

નૂતન મંદિરમાં પ્રથમ સંભ સ્થાપન વિધિ...

૧૧ ડિસેમ્બર ૨૦૧૮

આ મંદિર ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણાથી લઈને પ્રગટ ગુણાતીત સ્વરૂપોનાં જીવન અને કાર્યને પ્રસરાવશો, શ્રી અક્ષરપુષ્ટખોતમ ઉપાસનાનો ગોકીરોકરશે!

મંદિર સહિત તપોભૂમિ બ્રહ્મજ્યોતિ પણ કાયાપલટ પામી છે. નૂતન રસ્તાઓની સાથે પ્રાસાદિક આમ્રવૃક્ષ દેઠળ ગુરુદેવ યોગીજી મહારાજના પ્રાગટ્યસ્થાનના ધરની પ્રતિકૃતિ નિર્માણ કરવામાં આવી છે જેને 'હદ્યકુંજ' નામ અપાયું છે. અહીં, ગુરુદેવ યોગીજી મહારાજ અને શ્રી હરિકૃષ્ણ મહારાજની સુવાર્ણની પ્રતિમા પદ્ધરાવાઈ. યોગીજી મહારાજ જ્યારે વર્ષો પૂર્વે મોગરીના ખેડૂતના ખેતરમાં આ સ્થાને બિરાજમાન થયા હતા ત્યારે શ્રી હરિકૃષ્ણ મહારાજની જે પ્રસાદિક મૂર્તિનો અભિપેક કર્યો હતો તે જ મૂર્તિની પ્રતિકૃતિ અહીં સ્થપાઈ અને તેના દિવ્ય અભિપેકનો લાભ ભક્તો લઈ રહ્યા છે.

'તીરથ' તીર્થધામ છપૈયા અને ધારીની યાત્રાની અનુભૂતિ કરાવતી આ પ્રદર્શની સંતભગવંત સાહેબજ્ઞના સંકલ્પનું સાકાર સ્વરૂપ છે. અહીં, ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણ અને ગુરુદેવ યોગીજી મહારાજના પ્રાગટ્યસ્થાનના મોડેલ વિલેજ બનાવીને લીલા પ્રસંગોની સ્મૃતિ કરાવવાનો ભક્તિરૂપ નમ્ર પ્રયાસ કરાયો છે. સમસ્ત ગુણાતીત સમાજને ભક્તિસભર ભેટ ધરવાના ઉમંગ સાથે પ.પૂ. કાકાજી અને પ.પૂ. સોનાબાનાં સમાધિસ્થાનને 'બ્રહ્મસમાધિ' સ્વરૂપે નવસર્જિત કરાઈ છે.

આ સઘળી સેવારૂપ પ્રવૃત્તિઓમાં સંતો અને ભક્તોનાં અકલ્પય સમર્પણાની, ગુરુદેવ યોગીજી મહારાજ અને સંત સૌનાં છે. મંદિર એટલે કેવળ દેવધર નહિ, પણ જ્યાં સમય અટકે અને આત્માને શાંતિ મળો તે ધામ એટલે મંદિર ! મંદિર એ પ્રેમ, સમર્પણ, શાંતિ અને સંવાદિતાનું સ્થાન છે. મંદિર એટલે આસ્થા, શ્રદ્ધાનું અદ્ભુતકેન્દ્ર ! ભગવાનને રાજુ કરવા માટે અર્પણ કરવાની ભક્તિનું પરમ ધામ ! સંસ્કાર સિંચન કરતું

જેમ સૂર્યનો તડકો ધર્મ, સંપ્રદાય, નાત-જાત, પશુ-પક્ષી નથી જોતો, જેમ વૃક્ષ સૌને શાતા પમાડ ; તેમ મંદિર અને સંત સૌનાં છે. મંદિર એટલે કેવળ દેવધર નહિ, પણ જ્યાં સમય અટકે અને આત્માને શાંતિ મળો તે ધામ એટલે મંદિર ! મંદિર એ પ્રેમ, સમર્પણ, શાંતિ અને સંવાદિતાનું સ્થાન છે. મંદિર એટલે આસ્થા, શ્રદ્ધાનું અદ્ભુતકેન્દ્ર ! ભગવાનને રાજુ કરવા માટે અર્પણ કરવાની ભક્તિનું પરમ ધામ ! સંસ્કાર સિંચન કરતું

અનુપમ સ્થાન એટલે મંદિર ! ચારિત્રયસભર પેઢીના નિર્માણનું અદ્વિતીય માધ્યમ એ જ મંદિર ! મંદિર જીવનનું મધ્યબિંદુ છે. સંસારના અધ્યાત્મનો આધાર મંદિર છે. મંદિર શાશ્વત છે. પેઢીઓની પેઢીઓ સુધી મનુષ્યોને પ્રેરણ આપે છે. આવું મંદિર સંતભગવંત સાહેબજી કરી રહ્યા છે, પરંતુ તેના મૂળમાં છે ગુરુદેવ યોગીજી મહારાજની આજ્ઞા - હોસ્ટેલની રૂમમાં મંદિર કરવાની આજ્ઞા !

યોગીજી મહારાજે સંતભગવંત સાહેબજીની જે દીર પારખ્યું તેનાં દર્શન તે દિવસે ભાગ્યે જ કોઈને હતાં. કોને ખબર હતીકે, હોસ્ટેલની નાનકડી રૂમમાં મંદિર કરવાની આજ્ઞા કરનારના સંકલ્પ અને આશીર્વાદી તેમના જ આ દિવ્ય વારસદાર એક નહિ પણ સાત-સાત ગગનચુંબી ઉપાસનાનાં મંદિરોનાં નિર્માણ કરશે !

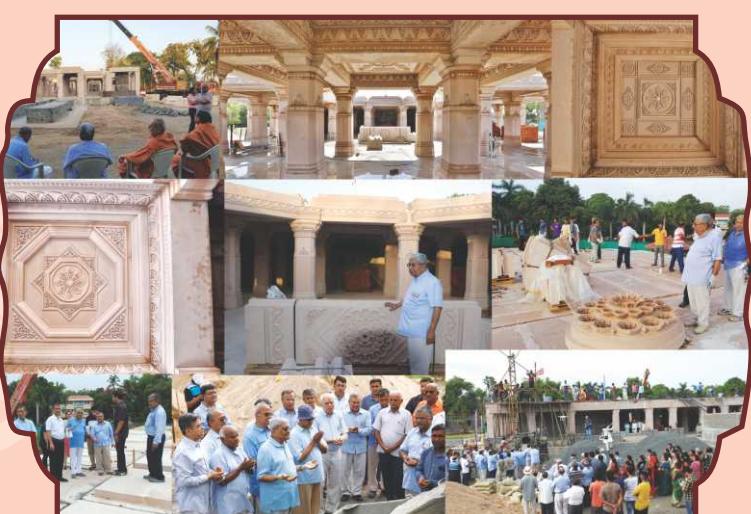
યુનિવર્સિટી હોસ્ટેલની રૂમ નંબર ૧૪થી શરૂ થયેલ ગુરુભક્તિની ગાથા યુ.કે., મોગરી, અમેરિકા, ખારઘર-નવી મુંબઈ, સુરત, વેમાર અને અમદાવાદમાં પણ ગુંજું ઊઠી ! આ બધાં જ સ્થાનોમાં સુંદર મંદિરોનાં નિર્માણ કરી અનુપમ ભિશનના માધ્યમથી સંતભગવંત સાહેબજીએ ભક્તિ કરતાં અગણિત ચૈતન્યો, જંગમ મંદિરો પણ સર્જ્યા !

આ બધું જ નિઃસ્વાર્થ, નિર્માન, નિર્ઝકામ અને નિરપેક્ષભાવે થયું, થયા જ કરે છે અને અવિરત, અખંડ થયા જ કરશે. કેવળ પરમાર્થ ! સંતભગવંત સાહેબજીની આ જ તો સાધુતાછે.

જે સંબંધમાં આવ્યું તે સૌનાં કલ્યાણનો ભાવ જ સંતભગવંત સાહેબજી અને તેમના સંતોનાં હૈયે વહે છે. સંતભગવંત સાહેબજીની આ ઉદ્દાત ભાવના એ પ્રભુનો ગુણ છે અને એટલે જ તેમનાં સામીય, સમાગમ અને સંબંધમાં પ્રભુતાનો અહેસાસ થાય છે, બ્રહ્માંડની પરમ શાંતિનો અનુભવ થાય છે ! અક્ષરધામનાં સુખ, શાંતિ અને આનંદની અનુભૂતિ એટલે ગુરુ અને ઈષ્ટદેવના સંકલ્પે સંતભગવંત સાહેબજી, સદગુરુ સંતોની દૃપાણિય સાથે ભક્તોના અહોદોભાવના સમર્પણથી નિર્મિત તપોભૂમિ બ્રહ્મજ્યોતિનું નૂતન મંદિર ! ◆

નૂતન મંદિરમાં પ્રથમ આધારસંદ્રસ્થાપન વિધિ... ૩ ફેબ્રુઆરી, ૨૦૧૮

નૂતન મંદિરમાં નિર્માણકાર્ય દરમિયાન સંતભગવંત સાહેબજીએ અને સંતોઓ પદ્માર્થ આશીર્વાદ આપ્યા

નૂતન મંદિર નિર્માણમાં સૌ સંતો સાથે વિવિધ મંડળોના સૌ ભક્તોએ શ્રમયજ્ઞમાં જોડાઈ ભક્તિ આદા કરી